

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΝ & ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΡΤΕΜΙΟΝ

Ἔκδοσις Ἱ. Ναοῦ ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
καὶ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου

ΛΕΜΕΣΟΣ 2012

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ

ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΝ

Ὑπὸ Ἀγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου

&

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΑΡΤΕΜΙΟΝ

Ὑπὸ Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ἔκδοσις

Ἱ. Ναοῦ ἁγ. Ἀποστόλων ΠΕΤΡΟΥ καὶ ΠΑΥΛΟΥ
καὶ ἁγ. Μεγαλομάρτυρος ΑΡΤΕΜΙΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ 2012

© Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ
Ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Λεμεσὸς (3085) - ΚΥΠΡΟΣ • Τηλ. 00357-25333379,
00357-99462927 καὶ 00357-99440148

Εἰκὼν ἐξωφύλλου: Ὁ ἀσπασμὸς Πέτρου καὶ Παύλου, ἔργον
τοῦ ζωγράφου Ἀγγέλου-Πάτμος.

Εἰκὼν ὀπισθοφύλλου: Ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς
Ἀρτέμιος, ἔργον τῶν ἁγιογράφων Σεργίου μοναχοῦ καὶ
Δημητρίου Λουκά.

ISBN: 978-9963-2810-0-8

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδητιοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

✠ **Ο** Κύριός μας, Ἰησοῦς Χριστός, «*Θεὸς ὢν ἀληθινός*», ἴσος μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ «*δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας*», «*διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς*» (Ἐφ. 2,4) ἦλθε στὴ γῆ καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Γιὰ νὰ ἐπιτελέσει τὸ μέγα μυστήριό τῆς σωτηρίας μας, δὲν ἀκολούθησε τὸν τρόπο ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τῆς πτώσεως, ποὺ ἀρνήθηκε τὸν Θεὸ καὶ τὸ θέλημά του καὶ ὁδηγήθηκε στὸν θάνατο, ἀλλ' ἐγκαινίασε ἓνα καινούργιο τρόπο ζωῆς, μὲ τὸν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος ὁ πεσμένος καινουργεῖται, νικᾷ τὸν θάνατο καὶ ἀνίσταται, δηλαδὴ θεοῦται καὶ ἀθανατίζεται. Πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται ἡ ἀθάνατη ζωὴ εἶναι ἡ ἀγαπητικὴ σχέσις καὶ κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ τὶς εἰκόνες του, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡ ὑπακοὴ στὸ ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν φορέα τῆς, τὸν θάνατο, εἰσέρχεται μέσα του ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ζωὴ ἀδιάδοχη θανάτου, δηλαδὴ αἰωνία.

Ὁ Κύριός μας λοιπόν, ὅταν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Του ἦτο ἡ θυσία καὶ ἡ προσφορὰ τοῦ

Ἐαυτοῦ Του «μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλ. β´ 8), ὑπήκουσε σ´ αὐτὸ «μετ' Εὐχαριστίας». Ἀγάπησε τὸν Σταυρὸν Του καὶ τὸν κατάστησε τρόπαιόν Του καὶ δόξαν Του, γιατί καὶ πρὶν ἀνυψωθεῖ σ´ αὐτόν, ἦταν παραδομένος ἀπόλυτα στὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Του. Τὰ δὲ φρικτὰ πάθη ἀπὸ τοὺς ἐμπτυσμούς, τοὺς κολαφισμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὸν ἀκάνθινο στέφανο, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὸ ὄξος, τὴν χολήν, τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας, τὴν φραγγέλωσιν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, γιὰ τὸν Κύριό μας εἶναι τὰ πολύτιμα στολίδια στὸ Θεανθρώπινο Σῶμα Του, γιατί τὰ δέχθηκε ἐπιτελώνοντας τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Του. Μὲ αὐτὰ συνέτριψε τοὺς ἀοράτους ἐχθρούς Του «ὥς σκεύη κεραμέως» καὶ τὸν θάνατο τῆς παρακοῆς μας τὸν μεταποίησε σὲ ζωὴ καὶ Ἀνάστασι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἀπὸ τὸν ἅδην τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν παθῶν, ὅπου ἐκυλίετο, τὴν ἀνύψωσε στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τεθεωμένην, δοξασμένην, ἀπαστράπτουσαν.

Ἔτσι ὁ Χριστὸς μας ἔγινε ἡ ἀλάθητη ὁδὸς σωτηρίας γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο, ποὺ θέλει νὰ σωθεῖ, νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Θεὸ καὶ νὰ γίνεи «Θεὸς κατὰ χάριν».

Σ' αὐτὴ τὴν «ὁδὸν σωτηρίας» ὁ Χριστὸς μας ἐμυσταγόνησε πρῶτα τὸν χορὸ τῶν Ἀποστόλων, τοὺς ὁποίους ἐξαπέστειλε «εἰς τὸν κόσμον ἅ-

παντα» για να κηρύξουν αυτό το Ευαγγέλιο του Σταυρού και της Αναστάσεως, δηλαδή της σωτηρίας *«ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»*. Ὁ κορυφαῖος Πέτρος και οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ δὲ κορυφαῖος Παῦλος στὸν δρόμο πρὸς τὴ Δαμασκὸ, ἔλαβαν τὴν *«δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπ’ αὐτούς»* (Πράξ. 1,8) για να καθαρθοῦν ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες τους και να μπορέσουν να προσεγγίσουν τὸ Μυστήριο τῆς σωτηρίας *«ἐν Χριστῷ»*. Πρῶτα να τὸ βιώσουν και μετὰ να τὸ κηρύξουν *«ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς»*, *«εἰς πάντα τὰ ἔθνη»*. Μὲ τοὺς νοπτοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς εἶδαν τό *«Φῶς τὸ ἀληθινόν»*, δηλαδή τὸν Χριστὸ και *«μυστήρια τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»*. Εἶδαν τὸν Σταυρωθέντα και Ἀναστάντα και *«κατενόησαν»*, πῶς *«Σταυρούμενος ἐνίκα και νεκρὸς ἐξωοποίει τοὺς νεκρούς»* (Μ. Ἀθαν.). Εἶδαν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ *«ἀρχή»*, βάσει τῆς ὁποίας λύνονται ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου, μέχρι και αὐτὸ τῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου.

Γι’ αὐτὸ θα κηρύξουν *«πάσῃ τῇ κτίσει»*: *«Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν»* (Ῥωμ. 13,14) και *«φρονεῖτε κατὰ Χριστόν»* (Φιλ. 2,5). Αὐτόν *«ντύθησαν»* οἱ Πρωτοκορυφαῖοι και ὁμότιμοι Πέτρος και Παῦλος, ἀλλὰ και ὅλοι οἱ ἄλλοι. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἦτο *«συμπολιτευόμενον αὐτοῖς»* (Γρηγ.

Παλ.), δηλαδή ένωμένο μ' αὐτούς, συζοῦσε καὶ συνεργοῦσε. Χάρις σ' αὐτὰ ποὺ «εἶδαν» καὶ «ἤκουσαν» ἀκολούθησαν τὴν πορεία τοῦ Χριστοῦ «αἶροντες τὸν σταυρόν» τους. Ἀγάπησαν τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, τὸν Σταυρὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο, διὰ τοῦ ὁποίου νικᾶται ὁ θάνατος, ἐνοῦται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Θεὸ καὶ ζεῖ αἰώνια. Ἐγιναν «κοινωνοὶ στὰ παθήματά του», γιατί δέχθηκαν νὰ πάσχουν γιὰ τὸν Χριστὸ: πολυποίκιλες θλίψεις καὶ δοκιμασίες, διωγμοὺς, φυλακίσεις, δαρμούς, συνεχεῖς θανάτους, κινδύνους ποταμῶν, ληστῶν, ναυάγια στὴ θάλασσα, πείνα, δίψα καὶ τέλος μαρτυρικὸ θάνατο. Ὅλα τὰ νικοῦσαν διὰ τῆς πολλῆς ἀγάπης των πρὸς τὸν Χριστό.

Διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐργάσθηκαν στὴν ἵδρυση τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ «Σώματος τοῦ Χριστοῦ», ὅπου ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία θανατώνεται καὶ ὁ πιστός, διὰ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων καὶ τῆς πνευματικῆς ἀσκήσεως, λυτρώνεται ἀπὸ τὴν δουλεία τῶν ἁμαρτωλῶν παθῶν, ποὺ φέρουν τὸν θάνατο, ἐνώνεται μὲ τὸν Χριστὸ διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματός του καὶ εἰσέρχεται στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἡ ἀθανασία καὶ ἡ αἰωνία ζωή.

Οἱ Πρωτοκορυφαῖοι ἔγιναν ποιμένες καὶ στῆ-

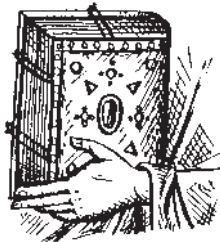
λοι τῆς Ἐκκλησίας, διότι μὲ τὴν πρώτην ἀγάπην τοὺς στὸν Χριστὸ ἐκπλήρωναν τὴν προϋπόθεσιν ποὺ τοὺς ἔθεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Διδάσκαλός τους, ὅταν εἶπε στὸν Πέτρο: «*Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; ποίμαινε τὰ πρόβατά μου*» (Ἰω. 20, 15-16).

Ἦκλεισαν ὅλους τοὺς δρόμους πρὸς τὸν κόσμον, στὸ φρόνημά του, τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς ἐπιδιώξεις του, ποὺ γι' αὐτοὺς ἦταν «σκύβαλα». Μοναδικὸς δρόμος ἀνοιχτός ἦταν αὐτὸς ποὺ ὁδηγοῦσε στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Βασιλεία του, ἔστω κι' ἂν διήρχετο ἀπὸ τὴν ἀδοξία καὶ τὴν ὁδὴν τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου. Αὐτὸ ἦταν ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία, γιατί ἡ καρδιά τους «*ἦτο καιομένη διὰ τὸν Χριστόν*» (Λουκ. 24,32). Αὐτὸς ὁ καινούριος τρόπος ζωῆς, ὁ σταυροναστάσιμος, κληροδοτήθηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸ στοὺς Ἀποστόλους καὶ ἀπ' αὐτοὺς σὲ ὅλο τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας «*καὶ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα*» (Μάρκ. 16,15), γιατί ὅλοι «*ἐλάβομεν τὴν ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι*» (Ἰω. 1,12).

Γιὰ νὰ αὐξήσωμε τὴν ἐσωτερικὴν σχέσιν μας μὲ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν ἄλλο Ἅγιό μας, τὸν Μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιο, οἱ ἱερεῖς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ μας μὲ τὴν εὐλογία τοῦ πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανασίου καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση «*τῶν χορηγῶν*» - μελῶν τῆς

ἐνορίας μας, ἐξέδωσαν τοὺς Παρακλητικούς Κανόνες τόσο στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον ὅσο καὶ στὸν Ἅγιο Ἀρτέμιο, γιὰ νὰ ἔχει κάθε πιστός, τὴ δυνατότητα νὰ προσεύχεται καὶ νὰ ζητεῖ τὶς πρεσβεῖες τοὺς στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ὄχι μόνο στὸν Ναό, ἀλλὰ καὶ στὸ σπίτι του μὲ τὴν οἰκογένειά του.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ Ἅγιε Ἀρτέμιε, ἵνα χαρίσῃ καὶ σ' ἐμᾶς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς τὴ Χάρη καὶ τὴν εὐλογία Του καὶ μᾶς ἀξιώσῃ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

Α΄

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΟΥΣ
ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΝ

Ὑπὸ
Ἀγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ
ψαλμοῦ (PMB ') 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ

δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλέος σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σού εἰμι.

Εὐθὺς εἰς Ἦχον δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Κορυφαίων τῷ τεμένει προσδράμωμεν,
Πέτρου καὶ Παύλου μετὰ πόθου καὶ πίστεως,
ἀπὸ βαθέων κράζοντες ψυχῆς πρὸς αὐτούς·
πάσης περιστάσεως, καὶ δεινῶν συμπτωμάτων,
ῥύσασθε πανένδοξοι, καὶ παντοίων κινδύνων,
τοὺς καλουμένους πάνσοφοι ὑμῶν, τὴν ταχινὴν
καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς (Ν΄) 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειπον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν

Ῥοδὴ Α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πέτρα τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, βάσις ἄσειστος καὶ στερρά, κλονούμενον στήριζον τὸν νοῦν μου, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ προσβολαῖς, Πέτρε πάνσοφε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παῦλε θεῖον στόμα τοῦ Πανουργοῦ, ὁ τὴν κτίσιν πᾶσαν, ὥσπερ ἥλιος φωταυγής, φωτίσας καταύγασον ψυχὴν μου, τὴν σκοτισθεῖσαν πολλοῖς πλημμελίμασιν.

Δόξα...

Πέτρε πέτραν πίστεως ὁ πλουτῶν, τὴν φερωνυμίαν, ἐν τῇ πέτρᾳ ὑπομονῆς, τὴν ἐμὴν καρδίαν ἐδρασθῆναι, Πέτραν Χριστὸν Ἰησοῦν καθικέτευε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἄγία Παρθέने, Μήτηρ Θεοῦ, ἀγίασον πάντας, τοὺς ἐν πίστει εἰλικρινῶς, τῷ θεῷ Ναῶ σου προσιόντας, καὶ ἐν αὐτῷ σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Ῥοδὴ Γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποστόλων ἀκρότης, Ἐκκλησιῶν ἔρεισμα, Πέτρε Κορυφαῖε κινδύνου, παντός με λύτρωσαι, ἐξομαλίζων μοι, τῆς μετανοίας τὴν τρίβον, θείαις μεσιτείαις σου, ὅπως γεραίρω σε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν, ἀκουτισθεὶς ἄνωθεν, ἴλεώς μοι οὐρανοβάμον, φάνηθι ἴλεων, καὶ εὐδιάλλακτον, τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων, Παῦλε ἐργαζόμενος, θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα...

Ἐκ Σιών Παῦλε μέχρῃς, Ἰλλυρικοῦ ἥπλωσας, τοῦ Εὐαγγελίου τὸν λόγον· κάμοῦ τὴν οἴησιν, ὁ ἐν τῇ Ῥώμῃ τμηθεὶς, σὴν κεφαλὴν διὰ ξίφους, τοῦ Σατᾶν σύ ἔκτεμε, κεφαλὴν ἀκέφαλον.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε, ἀγιασμὸν δώρησαι, τῇ κεκακωμένη ψυχῇ μου, τοῖς ἀνομήμασι, καὶ κινδυνεύοντα, τῆς ἐπηρείας τοῦ πλάνου, σῶσόν με πρεσβείαις σου, τὸν σοὶ προστρέχοντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους Δυὰς Ἀποστόλων, ὅτι τῇ θείᾳ ὑμῶν σκέπη πάντες προστρέχομεν, ῥυσθῆναι κινδύνων ἀεὶ καὶ νόσων.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἅλγος.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πολλοῖς ἐν δεινοῖς, καὶ θλίψεσι κυκλούμενοι, ὑμῶν τῇ θερμῇ, πρεσβείᾳ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀπόστολοι, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμεῖς γὰρ τὸ θεῖον εὐμενίζετε, τῷ κόσμῳ τὴν λύτρωσιν βραβεύοντες.

ᾠδὴ Δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωραιώθητι ἔνδοξε, θείαις ἀγλαΐαις, Πέτρε Ἀπόστολε, τῇ ἐνθέῳ μεσιτείᾳ σου, καὶ παντοίας βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επαρθεῖς παμμακάριστε, Παῦλε ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἤκουσας, ἃ οὐδεὶς ἤκουσεν ἄρρητα, ἰδὼν ἃ οὐκ εἶδε ποτέ ἄνθρωπος.

Δόξα...

Τῷ τριτῷ ἐρωτήσεως, Πέτρε, τοῦ Κυρίου, φιλεῖς με, φήσαντος· πολυτρόπως τοῦτο ἔδειξας καὶ ἡμᾶς φιλεῖν Αὐτὸν ἰκέτευε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Πανύμνητε, πάθεισι τοῦ βίου περιστατούμενον, καὶ δεινῶς με ταραπτόμενον, πρὸς τὸν μετανοίας ὄρμον ἵθυνον.

ᾠδὴ Ε΄. Ἵνα τὶ με ἀπώσω.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανῶν ὁ κλειδοῦχος, Πέτρε παναοίδιμε, πάντοτε φρούρει με, τὴν ζωὴν μου πᾶσαν, κυβερνῶν ἱεραῖς μεσιτείαις σου, ὅπως ἀνυμνῶ σου, τὴν προστασίαν εὐχαρίστως, καὶ δοξάζω σε πίστει σωζόμενος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Χριστοῦ πρὶν διώκων, Παῦλε ἐξ ἀγνοίας ἐν γνῶσει ἐστήριξας, Ἐκκλησίαν αὖθις, καὶ πρὸς πίστιν τὰ ἔθνη συνήθροισας, ἐν αὐτῇ δοξάζων, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, Ὃν δυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Δόξα...

Εν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ἐπὶ τοῦ βήματος, κατακεκριμένος, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος, εὕροιμι ὑμᾶς τότε, προασπιστὰς ὧ Πέτρε, Παῦλε, λυτρουμένους με πάσης κολάσεως.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ποταμὸν γλυκερὸν σε, καὶ τρυφῆς χειμάρρουν τε μάννα οὐράνιον, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, ἀφθονίαν καὶ χάριν ἀένναον, κεκτημένοι Κόρη, οἱ Θεοτόκον σε φρονοῦμεν, καὶ Παρθένον ἀγνὴν καὶ ἀμόλυντον.

Ῥδὴ ΣΤ´. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ηκορυφαία κρηπίς, τῶν Ἀποστόλων θεόπνευστε, κορυφουμένην αἰεὶ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν, κατ' ἐμοῦ καὶ θλίψεων, Πέτρε προσευχαῖς σου, καταπράυνον καὶ σῶσόν με.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οπᾶσαν περιδραμών, τὴν οἰκουμένην ὡς ἀε-
τός, ἀστράπας τε ὡς φωστήρ, τὸν λόγον τῆς
πίστεως, ὡς ἀκτῖνας αὐγασον, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸ
φῶς, Παῦλε τὸ ἀνέσπερον.

Δόξα...

Υποχωρεῖ Μαθηταί, Χριστοῦ ὑμῖν κτίσις σύμ-
πασα· πελάγη γὰρ πορευτά, ἀλύσεις τε πί-
πτουσι, πυλῶνες οἱ σιδηροῖ, φρουρὰ πάνοπλός
τε, ὑμῖν ἀόπλοις, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Αθέων Ἀγαρνῶν, τὰ βέλη σύντριψον Δέσποινα,
καὶ πᾶσαν ἐπιβουλήν, δαιμόνων ματαίωσον,
λαὸν Χριστεπώνυμον, σκέπουσα Παρθένε, ἵνα πό-
θῳ σε δοξάζωμεν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους Δυὰς
Ἀποστόλων, ὅτι τῇ θείᾳ ὑμῶν σκέπῃ πάντες
προστρέχομεν, ῥυσθῆναι κινδύνων ἀεὶ καὶ νόσων.

Θεοτοκίον.

Αχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα,
δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς ἔθος.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Προκείμενον. Ἦχος δ´.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (δῖς).

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.....

Ὁ ἱερεὺς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον (τρῖς)

Ὁ ἱερεὺς: Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου .

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον...
(Κεφ. ιστ' 13-20)

Ὁ Χορός·

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δὲ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἰδοὺ οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

‘Ο Χορός’

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἦχος β’.

Δόξα...

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β’ . Ὅλην ἀποθέμενοι.

Απαντα τὸν βίον μου, ἐν ἀμελείᾳ διάγων, εἰς τὸ
τέλος ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δεῖλαιος Ὑπεράγα-
θε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν φορ-
τία τὰ δυσβάστακτα, ἅπερ Φιλάνθρωπε, σκόρπισον
ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ
ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, θείαις Ἀποστόλων, πρε-
σβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός, οὓς εἰς πρεσβείαν
προσάγω σοι, καὶ τὴν Σὲ κυήσασαν.

‘Ο Ἱερεύς·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου...

‘Ο Χορός·

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ’).

‘Ο Ἱερεύς·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία...

‘Ο Χορός·

Ἀμήν.

Ῥδὴ Z’. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρε σοι, πίστεως τῇ πέτρα, ᾠκοδόμησε Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν, οἷ ἐλεύσει ἔσθ, ὑπέρτερος Ἀγγέλων, ὥσπερ κριτῆς τε συνέδρος, καὶ κλειδοῦχος Παραδείσου.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν ὑπὲρ πᾶν ὄνομα ἔστι, οἷ ὀνόματι, Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψει, οὐρανίων γηϊνών, καὶ καταχθονίων· Τούτῳ με ζῆν ἀξίωσον, Παῦλε ὅλη τῇ ζωῇ μου.

Δόξα...

Πέτρε σου χεῖρας ἐκτενοῦσι, Χριστὸς ἔφη σοι,
Σταυρῷ δὲ ἀντιστρόφως, σὺ ἐπάγης· διό,
καμὲ σάρκα σταυρῶσαι, μετὰ παθῶν ἀζιώσον,
καὶ τοῖς κόσμῳ σταυρωθῆναι.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ τοῦ πάντων Εὐεργέτου, χειμαζόμενον,
Πελάγει με τοῦ βίου, πρὸς λιμένα ζωῆς, κυβέρ-
νησον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥδὴ Η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων πρόκριτος, Ἐκκλησίας θεμέ-
λιος, Πέτρε γεγονώς, τὴν σαθρωθεῖσαν πά-
θεσι, καρδίαν μου στήριξον, ἐν μετανοίᾳ δέομαι,
καὶ τὰς οὐρανίους, ὑπανοίξας μοι πύλας, εἰσά-
γαγε εὐχαῖς σου, οὐρανῶν ὡς κλειδοῦχος, ὅπως
σὲ μεγαλύνω, ὡς μέγαν μου προστάτην.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οπρὶν διώκτης τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας θεμέ-
λιος, ἄρρηκτος ἐδείχθης, τὴν Ἀσίαν πρότερον,
Εὐρώπην δὲ ὕστερον, καὶ Οἰκουμένην ἅπασαν,

ἔδραμες ὡς γίγας, τηλαυγής καταφλέγων, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ φωτίζων καρδίας, ἐπιστολαῖς σου Παῦλε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα...

Υπὲρ πᾶν, πίστιν γνῶσίν τε, καὶ μαρτύριον ὑψώσας, τὴν ἀγάπην Παῦλε, εἰπὼν· ἂν καυθήσωμαι, καὶ ἂν γνῶ μυστήρια, καὶ τῶν Ἀγγέλων γλώσσαις λαλῶ, καὶ πίστιν ἂν ἔχω, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδαμῶς ὠφελοῦμαι· διὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους, Χριστὸν ἀεὶ δυσώπει.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε πηγὴ βλυστάνουσα, ψυχικὴν ἀγαλλίασιν, χαῖρε χορηγέ, τῆς θεϊκῆς χρηστότητος, χαρᾶς χαῖρε σκὴνωμα· χαῖρε χωρίον ἅγιον, ὄχημα σεπτὸν τοῦ ἀνεσπέρου ἡλίου, Μαρία Θεοτόκε, ὑπερευλογημένη, ὑπερδεδοξασμένη, καὶ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ Θ´. Ἐφριξε πᾶσα.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡs πάντων πρόκριτος φανείς, Ἀποστόλων Κορυφαῖε μακάριε, σὺν τούτοις πρέσβευε, Πέτρε τοῦ βίου, τὸν δρόμον ἅπαντας, ἀποπερᾶσαι τοῦ Θεοῦ, ποιοῦντας τὸ θέλημα, ὅπως σωζόμενοι, τὴν θερμὴν σου, προστασίαν δοξάζωμεν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχων τὴν μέριμναν πασῶν, Ἐκκλησιῶν ὑπὲρ πάντας Ἀπόστολε, Παῦλε ἐκοτίσας, πᾶσι τὴν Πίστιν συστήσας μέγιστε· αὐτὴν καὶ νῦν διὰ παντός, ἀπόρθητον πρέσβευε, διαφυλάττεσθαι, δυσωπῶν Χριστόν, τὸν πάντων κυριεύοντα.

Δόξα...

Ο μέλλον φωτίζειν πᾶσαν γῆν, σκοτισθεὶς ἐν Δαμασκῷ νῦν φωτίζεται, καὶ ὁ πρὶν βλάσφημος· Τίς ἡμᾶς χωρίσει Χριστοῦ; ἔκραζεν. Ὁ ἀρνηθεὶς δὲ τοὺς Χριστόν, Αὐτῷ χιλιάδας τρεῖς, πρῶτος προσήγαγε, Παρακλήτου, τῷ πυρὶ αὐγαζόμενος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἡμαύρωσε, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ τῆς ἐκεῖθεν κοινωνόν, δεῖξόν με λαμπρότητος, καὶ μὴ ἐάσης με, πειραζόμενον, ἀεὶ ἀπροστάτευτον.

Εὐθὺς τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ, νῦν τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τὴν οἰκουμένην, διδάξοντας πιστεύειν, τὴν Σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, ὄχημά τε Σεραφικόν, αἱ πύριναι γλῶσσαι, Χριστοῦ τοῦ Θεανθρώπου, πυρὸς με τῆς γεέννης, ἀπολυτρώσασθε.

Ποῖος ἐπαινέσει σε τῶν βροτῶν, ὃν εὐλόγως Λόγος, ἐμακάρισεν ὁ Χριστός, Υἱὸς Θεοῦ Πέτρε; διὸ τὸν ὑπὸ Τούτου, λαμπρῶς μακαρισθέντα, σὲ μακαρίζομεν.

Τίς ἡμᾶς χωρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγάπης; ὦ Παῦλε, κράζειν φώτισον καὶ ἡμᾶς, οὐ λιμὸς, οὐ θλιψίς, οὐκ ἐνεστώς οὐ μέλλον, οὐ κίνδυνος ζωῇ τε, οὐδὲ ὁ θάνατος.

Πρῶτος πάντων Πέτρε σὺ τὸν Χριστόν, πρῶτος καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀνεκήρυξας σὺ Θεόν· Ὃν δὲ τρεῖς ἠρνήσω, σὺ κρινόμενον ζῶντα, ἐκ τάφου ἐγερθέντα, Θεὸν ἐκήρυξας.

Χάριν μοι δοθῆναι Παῦλε αἰτῶ, χάριν μοι τῷ πρῶτῳ, ὑπὲρ πάντας ἁμαρτωλῶ· ὅπου ἐπλεόνασε γὰρ ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις ἔφηςας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβεΐαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενεῖας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γεννηθῇ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς’

Οτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἵτα ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Ἀπολύσει προσκυνοῦντες τὴν Ἱερὰν
Εἰκόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ψάλλομεν τὰ
παρόντα.

Προσόμοια.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας, τοὺς γεραίροντας ὑμᾶς, καὶ αἰεὶ τιμῶντας
ἐκ πόθου, θεῖοι Ἀπόστολοι, Πέτρε Παῦλε
Φίλιππε, Θωμᾶ Ἀνδρέα Λουκᾶ, Ἰωάννη, Ἰάκωβε,
καὶ Βαρθολομαῖε, Ματθαῖε Ἰάκωβε, ὁ τοῦ Ἀλφαίου
υἱός, Σίμων τε, Ἰούδα καὶ Μάρκε, σὺν τοῖς ἑβδομή-
κοντα πάσης, θλίψεως καὶ βλάβης διασώσατε.

Ὅμοιον.

Ο τε, κατ' ἐπιφανείᾳ τῷ φωτί, τῆς ἐπιφανείας σοι
δόξης, ἐν τῇ ὁδῷ ἐμφανῶς, τότε τὸν ἀνέσπερον,
Ἥλιον ἔγνωκας, ἀγνοῶν ὃν ἐδίωκες, Χριστὸν τὸν
Σωτῆρα, τὸν σὲ πρὸς οὐράνιον, κλῆσιν καλέσαντα·
ὅθεν, ἐκλογῆς σκεῦος ὥφθης, καὶ ἐθνῶν Ἀπόστο-
λος μέγας, καὶ τῶν Ἀποστόλων Παῦλε καύχημα.

Ἦχος πλ. δ´.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων
Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγ-
κης καὶ θλίψεως.

Ήχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ὁ Ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Άγιος Ἀρτέμιος.
Τοιχογραφία ἀπὸ τὸ
Καθολικὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς
Σταυρονικήτα, Ἅγιον Ὄρος.
Ἔργον, Θεοφάνους τοῦ
Κρητός.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΤΕΜΙΟΣ

Ο Άγιος Ἀρτέμιος ἔζησε τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔγινε ἡγεμόνας τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ὅλης τῆς Αἰγύπτου. Ὅταν ἀργότερα ἐβασίλευσε στὴν Ἀνατολὴ ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὁ Ἅγιος ἀρνήθηκε τὸ ἀξίωμά του καὶ ἔλεγξε τὸν Ἰουλιανό, ποὺ θέλησε νὰ ἐπαναφέρει τὴν εἰδωλολατρεία. Ὁργισμένος ὁ Ἰουλιανὸς διατάσσει νὰ συλλάβουν τὸν Ἅγιο καὶ ἀφοῦ τὸν γύμνωσαν καὶ τὸν ἔδεσαν, τὸν ἔδειραν μὲ βούνευρα (μαστίγια ἀπὸ νεῦρα βοδιοῦ) στὴν κοιλιά καὶ τὴ ράχη. Τέσσερις φορές ἀντικαταστάθηκαν αὐτοὶ ποὺ κτυποῦσαν τὸν Ἅγιο, αὐτὸς ὅμως παρέμεινε ἀκλόνητος στὴν πίστη του. Στὴ συνέχεια σὲ διάλογο ποὺ εἶχε μὲ τὸν Ἰουλιανὸ διακήρυξε τὴν πίστη του στὸν Κύριο Ἰησοῦ, τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ ὡμολόγησε μὲ θάρρος γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, πὼς δὲν πρόκειται νὰ παύσει νὰ πιστεύει σ' Αὐτόν. Ἀκολούθησαν μεγαλύτερα βασανιστήρια. Μὲ πυρωμένες σοῦβλες τρυποῦσαν τὶς πλευρὲς καὶ τὴ ράχη τοῦ Ἀγίου καὶ τὸν ἔσερναν στὴ γῆ γιὰ νὰ ξεσχίσουν τὶς σάρκες του. Ὁ Ἅγιος ὑπομένει μὲ καρτερία

καὶ στὴ συνέχεια φυλακίζεται. Τὰ μεσάνυχτα τὸν ἐπισκέπτεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, τοῦ δίνει θάρρος, τὸν ἐνισχύει καὶ τὸν θεραπεύει. Μετὰ ἀπὸ δεκαπέντε μέρες στὴν φυλακὴ, τὰ βασανιστήρια ξαναρχίζουν. Ὁ Ἰουλιανὸς διατάσσει νὰ σχίσουν στὴ μέση μιὰ τεράστια πέτρα καὶ νὰ βά-λουν τὸν Ἅγιο ἀνάμεσα στὶς δύο πλάκες. Οἱ πλάκες συνθλίβουν κυριολεκτικὰ τὸν Ἅγιο καὶ συντρίβουν ὅλα τὰ ὀστέα του. Ἔσπασαν ὅλα τὰ ἐντόσθιά του, καὶ τὰ μάτια του χύθηκαν ἔξω. Ὁ μεγαλομάρτυς ἔμεινε σ' αὐτὴ τὴ θέση γιὰ ἓνα εἰκοσιτετράωρο. Ὅταν σήκωσαν τὴν ἐπάνω πέτρα, ὁ Ἅγιος σηκώθηκε ὀρθίος μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ συνομίλησε μὲ τὸν Ἰουλιανό, ποὺ διάταξε τὴν ἀποκεφάλισή του. Ὁ Ἅγιος περπάτησε καὶ ἔφτασε στὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου του. Ἐκεῖ προσευχήθηκε στὸν Θεὸ καὶ τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὸ προνόμιο ποὺ τοῦ χάρισε νὰ μαρτυρήσῃ γιὰ τὸ Ὄνομά Του. Τότε ἀκούστηκε φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανό, ποὺ διαβεβαίωνε τὸν Ἅγιο, πὼς εἰσακούστηκαν οἱ προσευχές του καὶ τὸν προέτρεψε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸν δρόμο τοῦ μαρτυρίου. Ὁ Ἅγιος, δοξάζοντας τὸν Θεό, ἔκλινε τὰ γόνατα καὶ δέχθηκε τὴν ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς του, μπαίνοντας στὴ χορεία τῶν Μεγαλομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ μνήμη του ἑορτάζεται στὶς 20 Ὀκτωβρίου.

Β'

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΑΙ
ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΑΡΤΕΜΙΟΝ

Ὑπὸ Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ
Ψαλμοῦ (PMB ') 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν
μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν
ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐτα-
ράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,

ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σοῦ εἰμι.

Εὐθὺς εἰς Ἦχον δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχος β´. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχος γ´. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως τῶν πασχόντων ἄρωγος καὶ προστάτης, καὶ
θλιβομένων εὐμενὴς ἀντιλήπτωρ, Ἀρτέμιε μα-
κάριε, ὀπλῖτα τοῦ Χριστοῦ, ἴδε τοὺς προστρέ-
χοντας, τῷ ἁγίῳ Ναῶ σου, καὶ πᾶσι πρυτάνευσον,
τὴν σὴν ἔνθεον χάριν, νόσων δεινῶν λυτρούμενος
ἡμᾶς, καὶ δυσφορήτων, σοφὲ περιστάσεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δού-
λους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός (Ν΄) 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου
ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-
νεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλει-
ψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ
τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώ-
ματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν
καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσ-
χους.

Εὐθύς ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Ἀρτέμει ἡμᾶς διαφυλάττοις. Γερασίου».

Ῥδὴ Α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ακτίσι τῶν θείων σου πρεσβειῶν, Ἀρτέμει μάρ-
τυς, διασκέδασον ὀλίκῳς, παθῶν ἀκαθέκτων
τὴν ὁμίχλην, καὶ εὐφροσύνην παράσχου τοῖς δού-
λοις σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρυόμενος νόσων παντοδαπῶν, καὶ πάσης ἀνάγ-
κης, καὶ ποικίλων ἐπιφορῶν, ἐμφάνηθι Μάρτυς
ἀοράτως, τοῖς τὴν θερμὴν σου αἰτουσιν ἀντίληπιν.

Δόξα...

Τοῖς πάσχουσι τάχιστα βοηθῶν, καὶ τοῖς θλι-
βομένοις, καθ' ἐκάστην ἐπικουρῶν, θερμὸς ἄρω-
γὸς ἀεὶ γνωρίζη, ἐν εὐκαιρίαις τοῖς πᾶσιν Ἀρτέμει.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ελέους τεκοῦσα τὸν χορηγόν, ἐλέησον Κόρη, ὡς
οἰκτίρμων καὶ συμπαθής, τοὺς πλήθει δεινῶν
ἐταζομένους, καὶ τὴν ὁδύνην ἡμῶν ἀνακούφισον.

ᾠδὴ Γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μανικῆς ἐπηρείας, καὶ συστροφῆς χείρονος, τοῦ ἀνθρωποκτόνου Βελίαρ, Μάρτυς Ἀρτέμιε, σπεῦσον καὶ λύτρωσαι, τοὺς ὀλοτρόπῳ ἐφέσει, αἰτουμένους ἔνδοξε, τὴν προστασίαν σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσιν, καὶ ἀσθενειῶν δυσιάτων, ταχεῖαν ἴασιν, δίδου Ἀρτέμιε, ταῖς θεοδέκτοις λιταῖς σου, τοῖς ἀεὶ προστρέχουσι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Δόξα...

Εὐμενῇ ἀρωγὸν σε, καὶ βοηθὸν ἔτοιμον, ἐν ταῖς πολυτρόποις ἀνάγκαις, τοῦ βίου ἔχοντες, ἐκλυτρωθείημεν, πολυειδῶν συμπτωμάτων, καὶ γαλήνης τύχοιμεν, τῇ προμηθείᾳ σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ητὴν ἄστεκτον φύσιν, σωματικῶς τέξασα, φλέξον τῶν παθῶν μου τὴν ὕλην, τὴν εὐκατάπρηστον, ζωῆς τῷ ἄνθρακι, τοῦ προελθόντος ἀφλέκτως, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Παρθένε ἄχραντε.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε τοὺς σοὺς δούλους, ἐκ παντοίων ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων, ῥῶσιν παρέχων τοῖς χρήζουσι τὴν κατ' ἄμφω.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θερμός, καὶ πρέσβυς δραστικώτατος, ἡμῶν πρὸς Θεόν, ὑπάρχων ὦ Ἀρτέμιε, διαπαντὸς διάσωζε, ἐκ ποικίλων κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιβοωμένους ἐκ ψυχῆς, τὴν σὴν Χριστομίμπτον Θεότητα.

Ὦδὴ Δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου τὸν διάυλον, εὐκλεῶς ἀνύσας Μάρτυς Ἀρτέμιε, πρὸς ὁδὸν εὐθείαν ἵθυνον, θείων ἐνταλμάτων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ασθενοῦσι τὴν ἴασιν, καὶ τοῖς θλιβομένοις τὴν ἀγαλλίασιν, καὶ τοῖς πᾶσι τὴν σὴν εὐνοίαν, παρέχε πλουσίως ὦ Ἀρτέμιε.

Δόξα...

Συμπαθεία κινούμενος, πανταχοῦ προφθάνεις
τοὺς προσφωνοῦντάς σε, καὶ παρέχεις τὰ
αἰτήματα, τὰ πρὸς σωτηρίαν ᾧ Ἀρτέμει.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Διαυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρε, καὶ θεαυγεστάτη
λυχνία ἔμψυχε, τὴν ψυχὴν μου καταλάμ-
πρυνον, τὴν ἐσκοτισμένην Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ Ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦασαι ἡμῶν, τῶν σωμάτων τὰ νοσήματα, καὶ
ψυχῶν τὰς ἀρρωστίας τὰς δεινάς, τῇ θεόθεν
σοι δοθείσῃ Μάρτυς χάριτι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγρυπνον φρουρόν, καὶ θερμόν σε ἀντιλή-
πτορα, κεκτημένοι ᾧ Ἀρτέμει σοφέ, διὰ σοῦ
πάσης ἀνάγκης ἐκλυτρούμεθα.

Δόξα...

Φύλαττε ἡμῶν, ἀστασίαστον Ἀρτέμει, τὴν ζωὴν
ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ἐν εἰρήνῃ κυ-
βερνῶν ἡμᾶς πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Υπερθεν Ἀγνή, μὴ ἐλλείπῃς ἐποπτεύουσα,
τοὺς αἰεὶ προσατενίζοντας θερμῶς, τῇ στερορᾷ
ἐπισκοπῇ τῆς βοηθείας σου.

Ῥδὴ ΣΤ´. Τὴν δέησιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λεόντων με, νοητῶν τοῖς δῆγμασι, τὴν ψυχὴν
τραυματισθέντα δολίως, καὶ ἐταζόμενον σώ-
ματος νόσοις, καὶ τὴν ζωὴν ἐν ὀδύνῃ ἀνύοντα, σὺ
ἐπιστὰς ὧ Ἀθλητά, τῶν παρόντων δεινῶν με ἀ-
πάλλαξον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ακύμαντον, εὐρηκότες ὄρμον σε, οἱ στροβού-
μενοι θαλάσῃ τοῦ βίου, καὶ κυματούμενοι
ζάλῃ τοῦ κόσμου, ἀπὸ ψυχῆς σοι βοῶμεν Ἀρ-
τέμιε· κυβέρνησον ἡμᾶς σοφέ, πρὸς γαλήνῃν τε-
λείαν καὶ ἄκλυστον.

Δόξα...

Τὰ πάθη μου, τὰ πολλὰ θεράπευσον, ἀοράτῳ
σου ῥοπῇ ζωηφόρῳ, καὶ τῆς ἀθλίας ψυχῆς
μου τὸν πόνον, εἰς ἀληθῆ εὐφροσύνην μετάβαλε,
Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρων ἀκρό-
της Ἀρτέμιε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὰς ἔξεις μου, τῆς καρδίας ἔκτιλον, καὶ τὰς χεῖρω ἀκρατεῖς συνηθείας, δι' ὧν πρὸς πράξεις ἀτόπους Παρθένε, καὶ μὴ βουλόμενος οἶμοι! καθέλκομαι, καὶ φόβον τὸν ζωοποιόν, τῇ ψυχῇ μου εἰς τέλος ἐμφύτευσον.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε τοὺς σοὺς δούλους, ἐκ παντοίων ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων, ῥῶσιν παρέχων τοῖς χρήζουσι τὴν κατ' ἄμφω.

Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προμηθεῖα τῆς μαρτυρικῆς εὐκληρίας σου, καὶ πρεσβεῖα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν παρρησίας σου, μὴ ἐλλείπης ὃ Ἀθλητὰ προΐστασθαι ἡμῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἐν λυπηροῖς, γενοῦ βοήθεια ἡμῖν, τοῖς πιστῶς ἐκβοῶσι σοι· θλίψεων ἐνεστώτων, καὶ πόνων ἐπερχομένων, ἀτρώτους φύλαττε ἡμᾶς, θεοδόξαστε Ἀρτέμιε.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεί κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (δύς)

Στίχος: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ...

Ὁ ἱερεὺς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορός·

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ὁ ἱερεὺς: Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός·

Καὶ τῷ πνεύματί σου .

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. κα' (21) 12-16)

Ὁ Χορός·

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προ-
σέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ
ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, πα-

ραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγο-
μένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρ-
τύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ
προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑ-
μῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντει-
πεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι
ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ
συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανα-
τώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κε-
φαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

‘Ο Χορός·

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πλήρης ἀγαθότητος, καὶ ἱλαρότητας πέλων, ὡς τοῦ Λόγου Μάρτυς σύ, τοῦ σὲ μεγαλύναντος, ἐν τοῖς πέρασι, συμπαθῶς οἰκτεiron, τοὺς τετρυχωμένους, τοῖς ποικίλοις παραπτώμασιν· ὅτι ἐν δάκρυσι, τῇ σῇ μεσιτείᾳ προσήλθομεν, ζητοῦντές σου τὸ ἔλεος, καὶ ὀλοκαρδίως βοῶντές σοι· Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Ἀρτέμιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, πλήρου ἡμῶν τὰ αἰτήματα, καὶ πᾶσιν ἐπάρεκσον.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὁ Χορός·

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ´)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ´: Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οδυνώμενος σφόδρα, περιστάσεσι πλείσταις καὶ πειρασμῶν τῇ φορᾷ, τὴν σὴν ἐπιστάσιαν, πρὸς λύτρωσιν τελείαν, ἐξαιτοῦμαι Ἀρτέμιε, ἦν μοι παράσχου σοφέ, ῥυθμίζων τὴν ζωὴν μου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων τὴν χάριν, χαρισμάτων τὴν δρόσον καὶ ὕδατος παροχὴν, πηγάζων θεοσδότως, εὐφραίνεις τε καὶ θάλπεις, καὶ ἰᾶσαι τοὺς κράζοντας· Σὲ ἀνυμνοῦμεν ἀεὶ, Ἀρτέμιε τρισμάκαρ.

Δόξα...

Συμφορῶν πολυστόνων, ὁδυνῶν πολυπόνων, πολυειδῶν ἀναγκῶν, κινδύνων ψυχοφθόρων, σκανδάλων πολυτρόπων, καὶ ποικίλων συμπτώσεων, φρούρει ἡμᾶς ἀσινεῖς, Ἀρτέμιε τρισμάκαρ.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Γαλήνην καὶ εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν πλήρη καὶ συνοχὴν ψυχικὴν, παράσχου Θεοτόκε, τοῖς πίστει τῷ Υἱῷ σου, ἐκβοῶσι καὶ λέγουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ Η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐντεροκήλης, σέ ἀληθῆ ἰατῆρα, ἐπιστάμενος
Ἀρτέμει βοῶ σοι· Ῥῦσαί με τῆς ταύτης, ὀδύ-
νης τε καὶ βλάβης.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῶσιν πλουσίαν, καὶ ζωοδώρητον χάριν, τῇ τοῦ
Πνεύματος τερπνῇ ἐπισκιάσει, βλύξει ὁ Ναός
σου, Ἀρτέμει τοῖς παῖσιν.

Δόξα...

Ἀφесιν αἵτει, πλημμελημάτων θεόθεν, καὶ βελ-
τίωσιν ἡθῶν ἡμαρτημένων, τοῖς σὲ κε-
κτημένοις, Ἀρτέμει προστάτην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σωτηριώδης, πρὸς τὸν Χριστὸν ὥφθης πύλη,
Κόρη ἄγουσα πρὸς λῆξιν αἰωνίαν, τοὺς ὑπερ-
υποῦντας, τὰς θείας σου ὑψώσεις.

ᾠδὴ Θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλέω ὀμματί σου, Ἴδε Ἀθλοφόρε, τοὺς τῷ σεπτῷ
σου Ναῷ προσεδρεύοντας, καὶ τὴν σὴν χάριν
παράσχου τοῖς ἐξαιτοῦσί σε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετόχους κοινωνίας, θείας ἐνεργείας, δι' ἐναρέτου ζωῆς Μάρτυς ἔργασαι, τοὺς ἀδιστάκτω καρδία σὲ μεγαλύνοντας.

Δόξα...

Οδύνης ἀφορήτου, τῆς ἐντεροκήλης, καὶ κοσμικῶν με σκανδάλων καὶ θλίψεων, τοὺς σὲ ποθοῦντας Ἀρτέμει διαφύλαττε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Υψίστου Βασιλέως, ἔκλαμπρε καθέδρα, τῆς νοερᾶς με αἰσθήσεως ἔργασαι, ἔμψυχον θρόνον Παρθένε Θεοχαρίτωτε.

Εὐθὺς τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὑποβάθρα θεοπαγής· χαίροις ὁ πηγάζων, χαρίτων θεῖα ῥεῖθρα, Ἀρτέμει τρισμάκαρ, ἡμῶν βοήθεια.

Δόξαν ὑπατείας ὑπεριδών, πρὸς ὑπατον κλέος, δι' ἀγώνων μαρτυρικῶν, ἥρθης ἀριδῆλως, λαμπρῶς ἀνδραγαθήσας, Ἀρτέμει ὀπλίτα, Χριστοῦ πανθαύμαστε.

Λόγοις σου σοφίας διατρανῶν, τῆς θεοσεβείας, τὸ μυστήριον ἐμφανῶς, τὴν τοῦ παραβάτου, κατῆσχυνας μανίαν, ἐν ἀπητῆτοις ἔργοις, Μάρτυς Ἀρτέμει.

Χαίροις Ὁρθοδόξων ὁ βοηθός· χαίροις τῶν θαυμάτων, συμπαθέστατος χορηγός· χαίροις τῶν πασχόντων, τερπνὴ παρηγορία, Ἀρτέμει θεόφρον, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Τῆς ἐντεροκήλης τῶν ὀδυνῶν, ἰατὴρ ὑπάρχων, ὥς φιλάγαθος ἀληθῶς, ῥῦσαί με τῆς ταύτης, ἀνάγκης Ἀθλοφόρε, ὑγείαν μοι βραβεύων, καὶ ἀπολύτρωσιν.

Θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Χριστοῦ, μὴ παύσῃ ἐκεῖθεν, ἐποπτεύων καὶ ἐφορῶν, τοὺς ἐν τῷ

σεπτῷ σου, Τεμένει προσιόντας, καὶ σὲ ὑμνολο-
γοῦντας, Μάρτυς Ἀρτέμει.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε
Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι
Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον
τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν, καὶ αἰεί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γε-

νηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστη πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν Χριστὸν καὶ αἰκισθεὶς, στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου, μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν
τὸ ἐξῆς Προσόμιον.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων τὰς αἰτήσεις καὶ φωνάς, τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων, τῇ προστασίᾳ σου, πρόσδεξαι καὶ πλήρωσον, Μάρτυς Ἀρτέμει, ἀναγκῶν ἐξαιρούμενος, καὶ νόσων παντοίων, καὶ ποικίλων θλίψεων, ἡμᾶς ἐκάστοτε, ὅπως, ὡς θερμὸν σε προστάτην, καὶ θεοειδῆ προμηθέα, ἐν παντὶ καὶ πᾶσι μακαρίζωμεν.

Ἦχος πλ. δ´.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β´.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Δίστιχον:

Λύτρωσαι Ἀρτέμει πάσης ἀνάγκης,
Γεράσιμον πλέξαντα τόνδε σοι ὕμνον.

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδηντροῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

